

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Psychologia i psychoterapia osób uzależnionych	
P/P/JM/NST/B1/27			Psychology and psychotherapy of addicts	
Język wykładowy		polski		
Rok akademicki		2022/2023		
Kierunek		PSYCHOLOGIA		
w zakresie		---		
Poziom studiów		Jednolite magisterskie		
Profil studiów		Praktyczny		
Forma studiów		stacjonarne		
Semestr / semestry		V		
Przynależność do grupy zajęć		B 1. Grupa zajęć kierunkowych		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	15 [h]	3,5 ECTS
		Ćwiczenia	-	
		Zajęcia praktyczne	30 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		2 ECTS
	z uprawnieniami	---		0 ECTS
	z dyscypliną	Psychologia		3,5 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane w Uczelni		
Wymagania wstępne		Brak		
Jednostka prowadząca		Wydział Filologiczno-Pedagogiczny		
Koordynator		dr Tomasz Głowik		
Adres strony internetowej pjo		www.wfp.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		tomaszglowik@op.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zdobycie wiedzy na temat koncepcji powstawania i leczenia uzależnień oraz zaburzeń nawyków i popędów 2. Nabycie umiejętności diagnozowania tych zaburzeń 3. Zdobycie podstawowych umiejętności korzystania z metod pracy właściwych dla grupy osób uzależnionych i członków ich rodzin
Treści programowe:	Wykłady: <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do tematu. Polska mapa problemów uzależnień. Bio-psycho-społeczne koncepcje powstawania uzależnień oraz zaburzeń nawyków i popędów 2. Bio-psycho-społeczne skutki uzależnienia. Typologie uzależnienia.

	<ol style="list-style-type: none"> 3. Różnicowanie wzorców zażywania (zażywanie ryzykowne, szkodliwe, uzależnienie, upijanie się). 4. Diagnoza uzależnienia wg ICD 11 oraz DSM V. Różnice w podejściu. 5. Diagnoza kliniczna i nozologiczna w terapii uzależnień. Zagadnienie podwójnej diagnozy. 6. Paradygmaty w leczeniu uzależnień: skoncentrowane na abstynencji, ograniczeniu zażywania i redukcji szkód 7. Koncepcje leczenia uzależnień (w tym terapia strukturalno-strategiczna J. Mellibrudy) 8. Zaburzenia nawyków i popędów – uzależnienia behawioralne <p>Zajęcia praktyczne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Koncepcje powstawania uzależnień oraz zaburzeń nawyków i popędów 2. Różnicowanie wzorów zażywania. Test przesiewowe, przeprowadzanie, interpretacja. Strategia FRAMES. Krótka Interwencja. 3. Kliniczna diagnoza uzależnienia oraz zaburzeń nawyków o popędów I 4. Kliniczna diagnoza uzależnienia oraz zaburzeń nawyków o popędów II 5. Nozologiczna diagnoza uzależnienia oraz zaburzeń nawyków o popędów I 6. Nozologiczna diagnoza uzależnienia oraz zaburzeń nawyków o popędów II 7. Paradygmaty w leczeniu uzależnień: skoncentrowane na abstynencji, ograniczeniu zażywania i redukcji szkód 8. Koncepcje leczenia uzależnień (w tym terapia strukturalno-strategiczna J. Mellibrudy) 9. Motywowanie do zmiany oraz transteoretyczny model zmiany zachowań i jego zastosowanie w terapii uzależnień 10. Wybrane metody pracy terapeutycznej 11. Farmakoterapia, wspólnota AA i samowyleczenia 12. Rodzina z problemem uzależnienia. Zaburzenia adaptacyjne. Praca z członkami rodzin osób uzależnionych. 13. Interwencja kryzysowa wobec osoby z problemem uzależnienia 14. Programy ośrodków leczenia uzależnień. 15. Struktura lecznictwa odwykowego w Polsce.
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none"> – metody podające (wykład informacyjny), – metody problemowe (wykład problemowy), – metody aktywizujące (metoda przypadków, dyskusja dydaktyczna), – metody eksponujące (film, spotkanie z osobą uzależnioną, udział w mityngu AA, AN), – analiza tekstów naukowych, – ćwiczenie umiejętności
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi. Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <p>Wykłady: egzamin pisemny (100%)</p> <p>Zajęcia praktyczne: kolokwium (20%), przygotowanie opisu przypadku (60%) oraz aktywność (20%).</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi / (K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Ma pogłębioną wiedzę w obszarze psychologii i psychoterapii uzależnień	K_W08	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny (test)
W2	Zna koncepcje wyjaśniające powstawanie uzależnień, zaburzeń nawyków i popędów oraz kryteria ich rozpoznawania, a także metody ich diagnozy, opisu i leczenia w zakresie niezbędnym dla psychologa.	K_W09	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny (test)

U1	Potrafi zdobywać i wykorzystać wiedzę z zakresu psychologii i psychoterapii uzależnień w celu analizy przyczyn i przebiegu procesów psychicznych oraz zachowań człowieka uzależnionego.	K_U01 K_U11	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Kolokwium. Opis przypadku
U2	Potrafi diagnozować uzależnienie oraz zaburzenia nawyków i popędów z wykorzystaniem obowiązujących systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych. Potrafi komunikować się i współpracować z innymi specjalistami z zakresu zdrowia i jego zaburzeń	K_U05 K_U07	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Kolokwium. Opis przypadku
U3	Posiada umiejętność pracy psychologicznej z osobami uzależnionymi oraz członkami ich rodzin.; umie podejmować wobec nich działania diagnostyczne, pomocowe, terapeutyczne i profilaktyczne oraz współpracować na ich rzecz z innymi specjalistami z zakresu zdrowia i jego zaburzeń	K_U08 K_U09 K_U16	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Kolokwium. Opis przypadku
K1	Jest gotów do krytycznej analizy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych	K_K01 K_K04	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny (test)
K2	Jest przygotowany do prowadzenia działań psychologicznych w sposób odpowiedzialny oraz zgodnie z zasadami etyki zawodowej.	K_K05 K_K06	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Kolokwium. Opis przypadku

Literatura i pomoce naukowe

Literatura:

1. Beck A., Wright F., Newman C., Liese B., Terapia poznawcza uzależnień, Wydawnictwo UJ, Kraków 2007.
2. Bętkowska-Korpała B. (red.), Uzależnienia w praktyce klinicznej. Zagadnienia diagnostyczne. PARPA, Warszawa 2009.
3. Carson R.C., Butcher J.N., Mineka S.: Psychologia zaburzeń. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2003
4. Cierpiałkowska L., Ziarko M., Psychologia uzależnień – alkoholizm. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2010.
5. Cierpiałkowska L.: Psychopatologia. Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2007
6. Czabała Cz. J., Czynniki leczące w psychoterapii. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.
7. Erickson C., Nauka o uzależnieniach. Od neurobiologii do skutecznych metod leczenia, Wydawnictwo UW, Warszawa 2010.
8. Fudała J., Jak pomagać osobom pijącym alkohol ryzykownie i szkodliwie, Parpamedia, Warszawa 2008.
9. Jabłoński P., Bukowska B., Czabała C. (red) Uzależnienie od narkotyków. Podręcznik dla terapeutów. Krajowe Biuro do spraw Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2012.
10. Margasiński A., Rodzina alkoholowa z uzależnionym w leczeniu, Impuls, Kraków 2010.
11. Mellibruda J., Psychologiczna problematyka uzależnień od alkoholu i narkotyków w: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki, Tom 3, Gdańsk 2000.
12. Mellibruda J., Sobolewska-Mellibruda Z., Integracyjna psychoterapia uzależnień, IPZ, Warszawa 2001.
13. Miller M. Peter, Terapia uzależnień. Metody oparte na dowodach naukowych. Wydawnictwo UW, Warszawa 2013.
14. Miller W. R., Rollnick S., Wywiad motywujący. Jak przygotować ludzi do zmiany. Kraków: Wydawnictwo UJ, 2010.
15. Miller W. R., Wzmacnianie motywacji do zmiany w terapii nadużywania substancji. Zalecenia do optymalizacji terapii. Warszawa: PARPAMEDIA, 2009.
16. Miller W., Munoz R., Picie Kontrolowane, Parpamedia, Warszawa 2006.
17. Monti P.M., Kadden R.M., Cooney N.L., Psychologiczna terapia uzależnienia od alkoholu, Warszawa 1994.
18. Strelau J., (red.), w: Psychologia. Podręcznik akademicki. T. 3, rozdz. pt: Psychologiczna problematyka uzależnień od alkoholu i narkotyków., Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2000.
19. Szukalski B., Narkotyki. Kompendium wiedzy o środkach uzależniających, Instytut Psychiatrii i Neurologii 2005.
20. Tatarsky A. (red.), Redukcja szkód w psychoterapii, Krajowe Biuro d.s. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2007.
21. Wojnar M. (red.), Medyczne aspekty uzależnienia od alkoholu, PARPA, Warszawa 2017.
22. Woronowicz B., Uzależnienia. Geneza, terapia, powrót do zdrowia. Parpamedia, Warszawa 2009.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... wykładach	X	X	15 [h]
Udział w zajęciach praktycznych	X	X	30 [h]
Udział w konsultacjach	5 [h]	X	X

Przygotowanie do wykładów/ćwiczeń/.... , Przygotowanie do ... zaliczenia / egzaminu	X	38 [h]	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	5[h]/ 0,2 ECTS	38 [h]/1,5 ECTS	45[h]/ 1,8 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	3,5 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi